

missionen afgav sin Betænkning. Der har nu sikkert været Trang til en saadan Kommission, ellers var den vel ikke bleven nedsat, og der var ogsaa fra alle Sider Enighed om, at det Arbejde, der var paa- lagt Kommissionen, burde udføres. Jeg er dog ikke vis paa, at Arbejdet ikke netop har vundet ved at vente til vore Dage, fremfor om det allerede var kommet frem, den Gang Kommissionen sluttede. Det kan der nu strides om, det ved jeg nok; men Forholdet er dog, at en hel Del af de Institutioner, det ærede Medlem fra Kallerup (Jensen-Knudstrup) nævnte, navnlig da vore Plejehjemsforeninger, eksisterede slet ikke den Gang, i alt Fald kun i deres spædeste Barndom. Den Forening, der staar jævnsides dermed, Kristelig Forening for vildfarne Børns Redning, er ogsaa af ret ny Dato. Alt det Arbejde, der er gjort i Børnehjem og Opdragelsesanstalter, er selvfølgelig ældre, men de have bredt sig Aar for Aar, idet der stadig oprettes flere og flere. Alt dette har bevirket, at vi nu staa, vel ikke med en Hær, men dog med en stor Stab af dygtige Kræfter, der kunne tage denne Gerning op og føre den videre paa Grundlag af det her foreliggende Lovforslag. Naar jeg ser dette som den bedste Side i Lovforslaget, er Grunden dertil til Dels den, at jeg er en saa stor Tilhænger af Selvstyre, af det private Initiativ som vel nogen her i Salen. Jeg ønsker saa lidt bragt under Staten som muligt. Jeg ønsker ikke Statens Indgriben, hvor det er muligt at faa noget frem uden den.

Jeg maa maaske begynde min Omtale af selve Lovforslaget med det meget omstridte Punkt: Værgeraadets Sammensætning, og det gør jeg navnlig af Hensyn til det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (Lohmann). Det ærede Medlem var i det hele taget ret begejstret for Lovforslagets Sammensætning af Værgeraadet, og det undrede mig noget, men da det ærede Medlem saa kom med sin Begrundelse deraf, skal jeg ikke nægte, at den undrede mig endnu mere. Det ærede Medlem syntes ikke om den Tanke, som var kommen frem fra forskellige Sider, og som jeg ogsaa er Tilhænger af, den nemlig, at bygge det hele endnu mere end her paa den almindelige Valgrets Grundlag. Det ærede Medlem syntes ikke, man skulde tale om den almindelige Valgret i et Forhold af saa fin Natur som dette. Jeg vil indrømme, at fra en Side set kan der være noget fint ved dette Værgeraad. Politimesteren hører til de fine Folk paa Lan-

det og Sognepræsten lige saadan. Skal Amdtsraadet vælge, er det ogsaa sandsynligt, at der vil komme noget af den finere Slags ud deraf, Amdtsraadets Sammensætning er jo i sig selv bygget paa et ret fint Grundlag. Jeg maa dog maaske antage, at det ærede Medlem ikke har ment at tage Begrebet „fint“ i den Forstand. Han har snarere ment, at der skulde tages med Varsomhed paa noget af saa sart Natur som Forældremyndighed, og han havde i den Forbindelse ikke Tillid til den almindelige Valgret. Jeg deler ikke disse Betæneligheder. Jeg har aldeles ubetinget Tillid til den almindelige Valgret. Jeg er sikker paa, at den vil tage „fint“ nok paa dette Forhold og ogsaa tilstrækkelig fint til at danne Grundlaget for en anden Sammensætning af Værgeraadet end den, Kommissionen har følt sig kaldet til at foreslaa, og som ret naturligt er gaaet over i det foreliggende Lovforslag. Jeg maa maaske gøre en Bemærkning her med Hensyn til disse Betæneligheder. Jeg vil haabe, det ærede Medlems Betæneligheder ikke deles af ret mange her i Salen, for saa vil det unægtelig blive en Hindring, naar den store Reform kommer ned til os fra Landstinget. Jeg vil da haabe, at man vil kaste alle den Slags Betæneligheder paa Døren, eller at i ethvert Tilfælde alle de ville gøre det, der ikke høre til det Parti, der ifølge dets Udvikling maa være en Modstander af de Bestræbelser, der have deres Grund i de brede Lag af Befolkningen.

Med Hensyn til Værgeraadene vil jeg gerne gøre den Bemærkning, at skønt disse, det indrømmer jeg, selv set fra to Sider, maa siges at have en *fin* Sammensætning, er denne dog ikke værre, end at jeg tror, det kan blive et ganske udmærket Værgeraad efter den Sammensætning, Lovforslaget bestemmer, alene bortset fra, hvad der er nævnt i § 3, nemlig, at Sognepræsten skal være fast Medlem af Værgeraadet. Jeg kan ikke forstaa, hvordan den Bestemmelse er kommen ind. Jeg har forgæves set paa de Mænds Navne, der sades i Kommissionen, og spurgt mig selv: Hvorledes kan det være, at de have set noget særlig heldigt i Præstens Personlighed, blot fordi han er Præst? Jeg skal indrømme, at der er en hel Del Præster, der ville være ypperligt egnede til at have Sæde i et Værgeraad af den Natur, der her er Tale om, men jeg er lige saa sikker paa, at vi desværre have en Mængde Præster, som kun ville være en Hemske paa Værgeraadets Færd, og hvis Plads